

Tittel: Sprakende gjengoppjør

Ingress: Skal vi la publikum tale blir det stående applaus til Oslo Nyes *West Side Story*.

Av: Elisabeth Leinslie

West Side Story

Regi: Svein Sturla Hungnes

Koreografi: Toni Ferraz, Paulo Antonio Herrera

Musikkarrangement: Javed Kurd

Sanginnstudering: Hans Einar Apelland

Med bl.a.: Rebekka Kaijord, Arvid Larsen, Anders Hatlo, Arlene Wilkes

Oslo Nye Teater

Minnet om Baz Luhrmanns film *Romeo og Julie* (1996) melder seg omgående. Likhetene er så mange at det kan virke som om hele produksjonsapparatet har hatt denne filmen i bakhodet under utformingen av forestillingen. Når vi i tillegg kjenner igjen tekstfragmenter fra Shakespeares romantiske komedie blir regikonseptet svært gjennomsluktig. Dette virker både positivt og negativt inn. Det tilfører forestillingen en enorm publikumsappell, samtidig overskygger det forestillingens egne særpreg.

Modernisering

Hungnes har et meget sterkt produksjonsapparat i ryggen. Koreografene, scenograf, kostyme- og musikkansvarlig er fagpersoner som har mange store nasjonale og/eller internasjonale produksjoner bak seg. Sammen har de skapt en modernisert utgave av musikalklassikeren som imponerer på mange områder.

Umiddelbart legger man merke til den mørke stillas-scenografien, med tidsriktig tagging og graffitikunst. Så kommer danserne. De klatrer, hopper og firer seg opp og ned stillasene. Artistene setter i gang et sprakende show hvor konflikten mellom gjengene tegnes opp. Vi tramper takten, og stadige applaus og bravo-rop vitner om et meget tilfreds publikum.

Artisttalenter

Showet pågår helt til det første møtet mellom Maria og Tony. Et stillferdig og intenst øyeblikk mellom de unge elskende. Men i dette øyeblikket melder problemene sin ankomst. Både i historien og rent kunstnerisk.

Rebekka Karijord (Maria) og Arvid Larsen (Tony) er ferske ansikter i norsk musikalsammenheng. De imponerer som sangere, men som skuespillere overbeviser de ikke. I første akt fremstår de mer som endimensjonale karakterer, enn ungdommer som er seg bevisst hvilket farlig spill de setter i gang. De tar seg riktignok betraktelig opp ettersom konflikten spisser seg til, og i sluttscenen har Karijord et nærvær som beveger.

Bortsett fra Anders Hatlo og Steinar Taarn Sande er det ingen store skuespillerprestasjoner i denne forestillingen. Ensemblet imponerer derimot med flere sang-, dans- og musikk talenter. Musikalartistene fremstår som meget samkjørte og gir alt i møtet med publikum.

Så, ønsker du deg en kveld med lett og god underholdning kan *West Side Story* anbefales.

Publisert i Dagsavisen 28. januar 2006.